

Lovforslag nr. L 38. Fremsat den 26. oktober 1982 af Jens Thoft (SF), Rahbæk Møller (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 504 af 16. september 1982, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt pkt.:

»Udgifter til gaver og udlandsrejser afholdt for andre end de til den erhvervsdrivendes virksomhed knyttede medarbejdere

kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst.«

2. I § 9, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som 2. pkt.:

»Udgifter til gaver kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst.

§ 2

Loven har virkning fra og med indkomståret 1983.

Bemærkninger til lovforslaget

Med udgangspunkt i den såkaldte »Ålborg-skandale« er det blevet krystalklart, at erhvervslivets repræsentationsfradrag bør beskæres, fordi der i mangfoldige tilfælde fratrækkes afholdte udgifter, som på det nærmeste må siges at henhøre under privatforbrugsområdet.

Formålet med dette lovforslag er at gøre udgiften til gaver til en privat sag. Socialistisk folkeparti har ikke noget imod, at indehavere af virksomheder eller andre skatteydere er rundhændede, det bør blot være den glade givers indkomstopgørelse uvedkommende.

I og med at udgiften til gaver, udlandsrejser o.lign. ikke længere kan fratrækkes, vil disse ydelser automatisk mindskes. Og tager man i betragtning, at en række af disse ydelser har en karakter, som kan forveksles med bestikkelse, har det også det formål at mindske folks forventninger om, at virksomhederne rundhåndet strør om sig med større eller mindre gaver, fordi »de kan jo bare trækkes fra«.

Socialistisk folkeparti stillede i efteråret 1979 forslag om, at fradragsretten for repræsentationsudgifter i det hele taget skulle bortfalde. Der var desværre i folketinget ikke det nødvendige flertal herfor. Det blev i den forbindelse hævdet, at grænsedragning mellem repræsentation og gaver på den ene side og salgsomkostninger, reklame- og rejseudgifter på den anden side kan være vanskelig.

Socialistisk folkeparti er uenig i dette synspunkt, som der dog med dette stærkt begrænsede forslag er taget hensyn til. Samtidig har ønsket været at lukke for et par oplagte urimeligheder i lovgivnin-

gen.

Grænsedragningen mellem gaver og andre omkostninger findes i dag allerede i merværdiafgiftsloven jfr. bekendtgørelse nr. 369 af 1. juli 1982 § 16, stk. 3, punkt e, hvorefter der til den indgående afgift (moms af køb m.v.) ikke kan medregnes afgift betalt af gaver. Ifølge toldvæsenets praksis tillades kun fradrag for reklamegaver af helt ubetydelig værdi med f.eks. firmanavn påtrykt. Denne type reklameudgifter vil ikke rammes af ovenstående forslag.

Vi ønsker heller ikke at ramme visse typer af hvervegaver, som f.eks. bogforlag giver til kunder, der hverver nye abonnenter eller bogklubmedlemmer, men i øvrigt er der også fradragsret for indgående moms får sådanne, så også her følger loven den nuværende praksis hos toldvæsenet.

På samme måde som med gaver har vi ønsket at stoppe fradragsretten for gaver i form af udlandsrejser. Vi har ikke ønsket at ramme almindelige forretningsrejser; derfor bemærkningen om, at fradragsretten kun gælder de til den erhvervsdrivendes virksomhed knyttede medarbejdere. Vi har hermed ønsket at stoppe et omsiggribende misbrug, som grænser uhyggeligt tæt op ad bestikkelse.

Tilføjjelsen til ligningslovens § 9 har blot til formål at understrege ligestilling mellem lønmodtagere og erhvervsdrivende på dette område.

Såfremt virksomheder eller privatpersoner ønsker at give gaver og udlandsrejser, bør det være en privatudgift, indkomstopgørelsen uvedkommende. Dette sikrer dette forslag.